

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

8. Dies Julii. Quod est fanitas ad videndum solem, hoc est gratia ad
implendam legem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

8. DIES JULII.

Quod est sanitas ad videndum solem, hoc est
gratia ad implendam legem. *S. Augustin.*
contra Faust. l. 15.

Gratia est
lux ani-
mæ.

I. **S**ine Dei lege, & gratiæ luce, vivimus tanquam homines fascinati, inter tot lumina, cæci; inter tot mysteria, stupidi; inter tot beneficia, ingrati; inter tot stimulos, obdurati; ad tot voces, & clamores, surdi; inter tot divinos ardores, frigidæ, cæcutimus, ut noctuæ; pugnamus, ut Andabate, palpamus in tenebris, ambulamus in laqueis, circumdamur innumeris periculis. Ubi non est lex, ibi non est lux. Necesse est, ne incedendo erres, videre SOLEM: necesse est, ne peccando pereas, implere legem: sine lege, jaces in fæce; sine sole, involveris nocte. Est rerum, quæ in sensu cadunt, lux facile preceps; tam clara, ut neminem lateat; tam præstans, ut nemini hactenus satis perspicue pateat, sciaturque potius quid non sit, quam quid sit. Est enim lux mundi decus, cæli risus, colorum flos, hilaritas naturæ, vita rerum: gratia solis, oculorum delitiae, Regna formarum, recreatio spiritus, Dei simulachrum, vinculum universi, admiratio sapientum, paludamentum Creatoris. Ut tenebris nihil funestius; ita & luce nihil venustius. Et tamen sic laudata lux, gratiæ tantum est umbra.

II. Cùm necdum audita fuisset illa vox pro-
dens

dens à Patre lumen : (a) *Fiat lux; terra erat inanis, & vacua, & tenebrae erant superfaciem abyssi.* Dum non affulget lux gratiae, homo est terra, quia nil nisi terrena sapit: est inanis, quia cum sit cœlestium inanis, & nil nisi inania meditatur; quasi nihilum, & inane reputatur coram Deo: est terra vacua, quia cum nunquam illi vacat vacare rebus Divinis; vacua est anima ejus coram Deo; tenebrae sunt super eum, quia est filius tenebrarum: est quoque abyssus, immo in eo abyssus peccatorum, abyssum invocat miseriarum. At ubi anima audit dicente: (b) *Surge, qui dormis, & illuminabit te Christus.* Mox nihil eo formosius nihil amabilius oculis Dei, tametsi super solem lucidis, & qui totus erat tenebrae, & caligo, & nox; subito lux est: & ut filius lucis, seu radius quidam lucidus per cœlum incedit; omnium cœlestium oculos inse convertens, & ipsius adeo Regis æterni aspectus exhilarans. Si nobilissimi corporis lux est effusa participatio, quæ se in stellas, & specula, cœteraque pellucida penetrat, à Deo profecta gratia, divinam ejus, cum animis, quos subit, naturam communicat, quorum intueri specie qui cupit, illuminata sole crystallos si cernat, soles planè in iis se totidem cernere affirmabit.

III. Quid vitreo speculo, atrore, ac materia, contemndo pulchrius, ardentius, purius, cum adversum solem repente conceperit? At hoc ludicum est circulatoris è trivio, præ majestate animæ excipientis non solum Dei imaginem, sed ipsum et cum gratia Deum; nec modo quolibet, verum pulcherrima, & præstantissima, quæ in eo lucent, trahentis.

Ut

(a) Gen. 1.3. (b) Ephes. 5.14.

Julius
nium, u
illa, ma
bi maxi
Corpus
immissa
virtus, c
relius,
suum: Vi
mare in
exhaust
plerator
iter, que
pharmac
Hac sati
commer
quia bon
sedition
ad perni
infidias;
II. V
suum ar
quomo
gam, fal
tum, & g
se ostent
ctio; nel
tancum v
men usu
Quodlib
exercuit
congitab
post mio
Pars

Ut porrò, lux, cœlestium corporum maximè affin
gaudet iis potissimum sese ostentare, quæ habent al
iquid cœleste, velut sunt ignea, & pellucida; non diff
inili modo illic regnat splendidiùs gratia, ubi plus
flammarum incendit charitas. Inter hæc verò præcipu
eminet lucis in tenebras potestas tanta, ut omnes
quantumvis densatas nigrore, ac immensitate fusas
momento dissipet; sed multò adhuc citius, multoque
potentiùs peccati sœva, & feralis nox, vel tenuissima
gratiæ radio, depulsa evanescit. Sed quod pretium
gratiæ maximè commendat, est, quod Deus assum
psierit carnem humanam, ut pretio sui sanguinis, ho
est, infinito, eam nobis emeret, emptam tribueret. In
stituit pretiosissima, quibus comparetur, Sacramen
ta; sunt ad eam obtinendam, Prompta Angelorum
ministeria, & intercessiones Sanctorum: totius Ec
clesiæ, sponsæ Christi solicitude; cura, negotiatio, in
eo est, ut acquiratur, & conservetur. Quot, quibusq
modis ait Deus in anima, ut præparetur gratia? Ut
autem observes Dei legem, conserva Dei gratiam
asias eveniet, quod dicit Poëta:

Exlex qui vivit, merito sine lege peribit.

9. DIES JULII.

Virtus, nullo honestamento eget? ipsa &
magnum sui decus est, & corpus suum
consecrat. *Seneca Epist. 66.*

Gratia I.
manu du
cit ad vir
gutem.

ERIS virtute vacuus, si gratia in te
fuerit vacua. CUM hac ubi ince
peris negotiari, statim ad Virtu
tis te manu - ducet contuber
nijum,